

DECRET 110/2010, DE 15 D'OCTUBRE, PEL QUAL S'APROVA EL REGLAMENT PER A LA MILLORA DE L'ACCESSIBILITAT I LA SUPRESSIÓ DE BARRERES ARQUITECTÒNIQUES¹

([BOIB núm. 157, de 29 d'octubre de 2010](#))

L'article 49 de la Constitució espanyola estableix que «els poders públics han de dur a terme una política de previsió, tractament, rehabilitació i integració de les persones amb discapacitats físiques, psíquiques i sensorials, a les quals s'ha de prestar l'atenció especialitzada que requereixin, i les han d'emparar especialment en la consecució dels drets que aquest títol atorga a tots els ciutadans».

L'article 19.2 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears estableix que les administracions públiques han de procurar a les persones dependents la integració per mitjà d'una política d'igualtat d'oportunitats, desenvolupant mesures d'acció positiva, i han de garantir l'accessibilitat espacial de les instal·lacions, els edificis i els serveis públics. Així mateix, l'article 30.15 determina que les polítiques de protecció i suport a les persones amb discapacitats físiques, psíquiques i sensorials són competència exclusiva de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Una de les àrees més important per aconseguir l'efectivitat de la política d'integració de les persones amb discapacitats físiques, psíquiques i sensorials és l'adaptació de l'entorn urbà a les necessitats d'aquests col·lectius.

El Reial decret 505/2007, de 20 d'abril, pel qual s'aproven les condicions bàsiques d'accessibilitat i no-discriminació de les persones amb discapacitat per a l'accés i la utilització dels espais públics urbanitzats i de les edificacions, estableix, a l'empara del que es preveu en l'article 149.1.1.a de la Constitució, que s'han d'incorporar i desplegar, dins el Codi tècnic de l'edificació, les condicions d'accessibilitat i no-discriminació de les persones amb discapacitat per poder accedir als edificis i emprar-los. Per aquest motiu, es dicta el Reial decret 173/2010, de 19 de febrer, pel qual es modifica el Codi tècnic de l'edificació, aprovat pel Reial decret 314/2006, de 17 de març, en matèria d'accessibilitat i no-discriminació de les persones amb discapacitat.

A l'empara de la disposició final quarta del Reial decret 505/2007, es dicta l'Ordre VIV/561/2010, d'1 de febrer, per la qual es desenvolupa el document tècnic de condicions bàsiques d'accessibilitat i no-discriminació per a l'accés i la utilització dels espais públics urbanitzats.

Aquesta nova regulació bàsica estatal, juntament amb l'experiència pràctica obtinguda des de l'entrada en vigor de la Llei 3/1993, de 4 de maig, per a la millora de l'accessibilitat i la supressió de les barreres arquitectòniques, i el Decret 20/2003, de

¹ Aquest Decret s'ha vist afectat pel Decret 94/2011, de 16 de setembre ([BOIB núm. 143, de 22 de setembre de 2011](#)). Posteriorment, la Llei 8/2017, de 3 d'agost, d'accessibilitat universal de les Illes Balears ([BOIB núm. 96, de 5 d'agost de 2017](#)), ha **derogat** expressament aquest Decret **excepte** el capítol III del títol i el títol II. Posteriorment, el Decret 1/2023, de 23 de gener, de regulació de l'accessibilitat universal en els espais d'ús públic de les Illes Balears ([BOIB núm. 11, de 24 de gener de 2023](#)), ha derogat el títol II i en relació amb el capítol III estableix que: "queden derogades totes les disposicions que contradiguin el que preveu aquest Decret o s'hi oposin".

28 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament de supressió de barreres arquitectòniques, han motivat la necessitat de dictar aquest nou Reglament.

Per això, amb els informes previs de la Secretaria General de la Conselleria d'Habitatge i Obres Públiques i del Consell Econòmic i Social, a proposta del conseller d'Habitatge i Obres Públiques, d'acord amb el Consell Consultiu, i havent-ho considerat el Consell de Govern en la sessió de 15 d'octubre de 2010,

DECRET

TÍTOL PRELIMINAR DISPOSICIONS GENERALS (...)

TÍTOL I DISPOSICIONS SOBRE EL DISSENY I L'EXECUCIÓ DELS ELEMENTS D'URBANITZACIÓ I EDIFICACIÓ PER A LA MILLORA DE L'ACCESSIBILITAT I LA SUPRESSIÓ DE BARRERES ARQUITECTÒNIQUES

CAPÍTOL I BARRERES ARQUITECTÒNIQUES URBANÍSTIQUES (...)

CAPÍTOL II BARRERES ARQUITECTÒNIQUES EN L'EDIFICACIÓ (...)

CAPÍTOL III BARRERES ARQUITECTÒNIQUES EN ELS MITJANS DE TRANSPORT²

Article 28. Accessibilitat en els transports públics

1. En els transports públics de viatgers s'han d'aplicar les prescripcions establertes en aquest capítol, tenint en compte, també, els criteris fixats en els paràmetres de referència que consten en els annexos 3 i 4, sens perjudici que s'hi incorporin progressivament els avenços tecnològics acreditats per l'eficàcia.

2. Les administracions públiques competents en l'àmbit del transport públic de la comunitat autònoma de les Illes Balears han d'elaborar i mantenir permanentment

² Capítol declarat vigent per la Llei 8/2017, de 3 d'agost, esmentada en la nota 1, «en tot allò que no s'oposi al Reial decret 1544/2007, de 23 de novembre, pel qual es regulen les condicions bàsiques d'accessibilitat i no-discriminació per a l'accés i la utilització de les formes de transport per a persones amb discapacitat». Posteriorment, el Decret 1/2023, de 23 de gener, esmentat en la nota 1, estableix que en relació amb aquest capítol "queden derogades totes les disposicions que contradiguin el que preveu aquest Decret o s'hi oposin."

actualitzat un pla de supressió de barreres i d'utilització i adaptació progressiva dels transports públics col·lectius.

Article 29. Normes d'aplicació general a tots els mitjans de transport públic

1. Tots els mitjans de transport públic de viatgers han de poder ser utilitzats per les persones amb mobilitat reduïda.

2. En tots els mitjans de transport públic s'ha de reservar l'espai físic necessari per deixar-hi elements de suport, com bastons, croses, cadires de rodes, cotxets d'infants i qualsevol altre aparell o mecanisme que constitueixi una ajuda tècnica.

3. S'ha de permetre i facilitar l'accés, deambular i la permanència de cans pigall a qualsevol tipus de transport col·lectiu que sigui públic o d'ús públic i als serveis urbans i interurbans de transport en automòbils lleugers, d'acord amb la normativa vigent en matèria de cans de guia.

4. Les estacions i les terminals de transports públics de més d'una línia i amb més d'un itinerari per línia han de ser accessibles, segons el que s'indica en l'annex 3, i han de disposar d'un equip de megafonia per informar els viatgers de les arribades i sortides, així com de qualsevol altra incidència o notícia. Igualment, han de disposar de mecanismes d'informació i de senyalització visual que garanteixin que les persones amb dificultat d'audició puguin accedir a la informació, segons el que s'indica en els punts 4.4 i 4.5 de l'annex 4.

5. Els itineraris per arribar a les estacions i a les terminals han de ser accessibles en les condicions establertes en el capítol I i, pel que fa a l'edificació, s'hi han d'aplicar el capítol II i els annexos a què fa referència.

6. Els rètols han d'estar a una alçada del terra suficient perquè puguin ser vistos per les persones amb cadires de rodes en moments d'afluència de públic, segons el punt 4.4.1 de l'annex 4.

Article 30. Estacions de transport ferroviari i metropolità

Les estacions de transport ferroviari i metropolità, pel que fa als espais d'accés a les instal·lacions, les zones d'unió entre els espais de servei i l'espai d'accés als vehicles, han de ser accessibles segons el que s'indica en l'annex 3 i, a més:

- a) Han de complir el que s'indica en els punts 2.1, 2.3.1 i 2.3.2 de l'annex 2.
- b) Han de tenir un itinerari accessible amb les característiques indicades en els punts 2.1, 2.3.1 i 2.3.2 de l'annex 2.
- c) Han d'estar senyalitzades segons el que s'indica en els punts 4.4.1, 4.4.2, 4.5.1.b i 4.5.2 de l'annex 4.
- d) Els grups de banys comunitaris han de tenir com a mínim una cambra higiènica accessible, que pot ser comuna a ambdós sexes o estar integrada dins el grup de banys de cada sexe, segons el punt 2.3.5 de l'annex 2.

Article 31. Parades d'autobús

Les parades d'autobús de transport urbà i interurbà han de ser accessibles, segons l'annex 3 i sens perjudici del que disposa l'Ordre VIV/561/2010.

Article 32. Adaptacions dels vehicles

1. Els vehicles accessibles han de complir el que s'indica en el punt 3.2 de l'annex 3

2. Els vehicles han de tenir barres o agafadors continus disposats al llarg de totes les zones on no hi ha seients.

3. Les màquines validadores dels abonaments de transport han d'estar normalitzades i situades sempre en el mateix lloc del vehicle.

4. Els vehicles han d'incorporar un sistema acústic i visual per anunciar les parades.

Article 33. Vehicles especials i taxis

A les poblacions hi ha d'haver vehicles especials o taxis condicionats que cobreixin les necessitats de desplaçament de persones amb mobilitat reduïda, d'acord amb les proporcions següents:

- a) Als municipis on es presti servei de taxi, hi ha d'haver almenys un taxi o vehicle condicionat.
- b) Als municipis amb una població compresa entre 25.000 i 50.000 habitants, almenys dos taxis o vehicles condicionats.
- c) Als municipis amb una població compresa entre 50.001 i 100.000 habitants, almenys quatre taxis o vehicles condicionats.
- d) Als municipis amb una població superior a 100.000 habitants, als quatre vehicles anteriors se n'hi ha d'afegir almenys un més per cada 50.000 habitants o fracció de 50.000 per damunt dels 100.000 habitants.

Article 34. Estacionament de vehicles i concessió de targetes per a persones amb problemes greus de mobilitat

1. Amb la finalitat que puguin estacionar el vehicle sense haver de fer desplaçaments llargs, els ajuntaments han de lliurar una targeta d'aparcament a les persones que tinguin reconeguda la condició legal de discapacitat i que, a més, tinguin acreditats problemes greus de mobilitat pel fet de tenir limitada la capacitat de desplaçar-se, de manera temporal o permanent, amb un nivell de restricció global de 30 %. Aquesta targeta d'aparcament els dona dret a:

- a) Aparcar el vehicle més temps que l'autoritzat en els llocs d'aparcament amb temps limitat.
- b) Utilitzar les places d'aparcament reservades a persones amb mobilitat reduïda.

2. La targeta d'aparcament, com a document acreditatiu dels drets esmentats en el punt anterior, s'ha d'ajustar al model comunitari uniforme amb les característiques establertes en aquest article.

3. La targeta s'ha de sol·licitar a l'ajuntament del municipi en què estigui empadronada la persona interessada mitjançant un imprès normalitzat editat per la conselleria competent en matèria de transports.

4. Les persones estrangeres que tenen reconeguda la condició de resident a l'Estat espanyol poden obtenir la targeta de conformitat amb el que preveuen els acords subscrits amb els seus respectius estats o, si no, d'acord amb el principi de reciprocitat.

5. Juntament amb la sol·licitud s'ha de presentar:

- a) Una fotocòpia compulsada del document d'identitat.
- b) Un certificat de la condició legal de discapacitat.
- c) Un dictamen sobre l'existència de problemes greus de mobilitat.
- d) En el cas que la persona sol·licitant sigui estrangera, una fotocòpia compulsada de la targeta de residència.

6. Si, una vegada presentada la sol·licitud a l'ajuntament corresponent, es detecta que hi manca algun dels documents necessaris, s'ha de requerir la persona sol·licitant que en el termini de deu dies esmeni la deficiència, de conformitat amb el que preveu l'article 71.1 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, amb indicació que, si no ho fa, s'entendrà que desisteix de la seva sol·licitud.

7. Per unificar els criteris de concessió de les targetes, el dictamen sobre l'existència de problemes greus de mobilitat ha de ser emès pels equips de valoració i orientació de la Direcció General d'Atenció a la Dependència, i s'hi ha d'aplicar el barem establert en el Reial decret 1971/1999, de 23 de desembre, que regula el procediment per reconèixer, declarar i qualificar el grau de discapacitat.

8. Aquest dictamen, que ha de ser sol·licitat per la persona interessada, és preceptiu i vinculant per a la resolució de la petició de la targeta.

9. Si la qualificació de la discapacitat és provisional, en el dictamen de la Direcció General d'Atenció a la Dependència hi ha de constar el termini perquè sigui revisada.

10. La concessió de la targeta correspon a l'ajuntament de la localitat on resideix la persona sol·licitant i s'ha de tramitar d'acord amb les disposicions de caràcter general que regulen el procediment administratiu.

11. Si el dictamen de valoració de problemes de mobilitat té caràcter definitiu, la targeta té un període de validesa de cinc anys des de la data d'expedició. En el cas que la qualificació de la discapacitat sigui provisional, el període de validesa de la targeta és de sis mesos prorrogables, amb un límit de cinc anys.

12. Per renovar la targeta, s'ha de seguir el mateix procediment que per concedir-la.

13. La resolució de denegació de la targeta ha de ser motivada. Contra aquesta resolució es pot interposar un recurs administratiu.

14. En el supòsit que el recurs es fonamenti en la impugnació del dictamen sobre la limitació de mobilitat, l'ajuntament competent ha de sol·licitar a la Direcció General d'Atenció a la Dependència que revisi l'expedient de valoració i aquesta ha de confirmar el dictamen o bé l'ha de modificar i n'ha d'emetre un de nou.

15. A la targeta, que s'ha d'ajustar a les característiques establertes en aquest article, hi han de constar: el símbol d'accessibilitat, l'escut de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, el distintiu de l'Estat espanyol dins el símbol de la Unió Europea —el cercle de dotze estrelles—, el nom del titular, el número de la targeta i la data d'expedició.

16. La targeta és personal i intransferible i pot ser utilitzada pel titular o per un altre conductor sempre que acompanyi el titular.

17. La targeta ha d'exposar-se dins el vehicle de manera clarament visible des de l'exterior.

18. L'ús indegut de la targeta pot ser sancionat.

Si es prova que la targeta s'ha emprat reiteradament de manera indeguda, l'òrgan que la concedeix pot retirar-la al titular, amb la pèrdua consegüent dels drets inherents a la targeta.

19. La targeta concedida per una entitat local, de conformitat amb el procediment establert, té validesa a tots els municipis de les Illes Balears.

20. Les targetes concedides dins el territori de la Unió Europea atorguen els mateixos drets que les concedides dins l'àmbit de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

TÍTOL II
CONSELL ASSESSOR PER A LA MILLORA DE L'ACCESSIBILITAT
I LA SUPRESSIÓ DE BARRERES ARQUITECTÒNIQUES³

DISPOSICIÓ ADDICIONAL ÚNICA
(...)

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES
(...)

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA ÚNICA
(...)

DISPOSICIONS FINALS
(...)

ANNEX 1
NORMES D'ACCESSIBILITAT URBANÍSTICA REGLAMENT
PER A LA MILLORA DE L'ACCESSIBILITAT I DE LA SUPRESSIÓ
DE LES BARRERES ARQUITECTÒNIQUES
(...)

³ Títol declarat vigent per la Llei 8/2017, de 3 d'agost, esmentada en la nota 1, i posteriorment, derogat pel Decret 1/2023, de 23 de gener, esmentat en la nota 1.